

Simeon II: nesklad izmedju reci i dela

Author: [Anthony Georgieff](#)

Cini se da novi bugarski premijer ne sprovodi u delo svoja predizborna obećanja.

Samo nekoliko meseci nakon sto je prvi put u javnosti izneo svoju nameru da se "umesa" u politiku, bivsi bugarski kralj Simeon II postao je prvi svrgnuti monarh koji je ikada izabran za predsednika vlade u svom bivsem kraljevstvu.

Domaci i medjunarodni posmatraci, koji su se otvoreno pitali kako bi 64-godisnji biznismen koji bugarski jezik govori tecno, ali sa neobicnim, staromodnim akcentom, mogao da postigne svoj cilj o "uvodjenju Bugarske u 21. vek", dobili su ono sto im i sleduje s obzirom da je njegov nacionalni pokret odneo ubedljivu izbornu pobedu.

Nakon vise od 50 godina provedenih u inostranstvu, Simeon, koga je jedan strani analiticar opisao kao "istorijski anahronizam", stupio je u svet visoke politike u Bugarskoj. Njegov politicki uspon i dalje traje: rezultati istrazivanja javnog mnjenja pokazuju da je, neposredno pred polaganje svecane zakletve njegove vlade 24. jula, uzivao podrsku 77 odsto gradjana, vise nego bilo koji bugarski politicar.

Medjutim, cak i neki od najvernijih Simeonovih pristalica su primetili da koraci koje preduzima bivsi kralj znatno odstupaju od njegovih ranijih izjava.

Mada je zagovarao uspostavljanje "novog morala" u politici, ipak su se u njegovoj vladi nasli neki sumnjivi likovi povezani sa onim krugovima koji se u Bugarskoj obicno nazivaju "domacom mafijom". Uprkos toga sto se javno obavezao da ce unapredjivati demokratske principe, statuti njegovog nacionalnog pokreta, koji jos uvek nije postao politicka stranka, omogucavaju Simeonu da postavlja poslanike i oduzima im mandate po sopstvenom nahodjenju.

Mada je javno obecao da ce znacajno poboljsati zivotni standard obicnih gradjana Bugarske "u roku od 800 dana", ipak nije jasno naznacio na koji nacin namerava da sprovede privredne reforme koje su zacrtali njegovi ekonomski savetnici.

I to nije sve. Mada se obavezao da ce se osloniti na znanje i ekspertizu profesionalaca i strucnjaka, Simeon se okruzio potpunim anonimusima, u rasponu od glumaca do provincijalnih advokata, ucitelja i cak jednog cirkuskog madjionicara. Malo ko od njih ima bilo kakvo politicko iskustvo.

Bivsi kralj je ranije izjavljivao da ce iskoristiti svoje veze u arapskom svetu kako bi privukao investitore iz zemalja poput Saudijske Arabije. Nakon sto je postao premijer, postavio je Solomana Pasija za ministra inostranih poslova koga saudijska vlada, s obzirom na to da je Jevrej, nece docekati rasirenih ruku.

Simeonov potpredsednik vlade je clan Socijalisticke partije Bugarske, BSP, naslednice bivsih komunista koji su lazirali referendum 1947. godine, nakon cega je ukinuta monarhija u Bugarskoj. Prilicno neobicna izbor jednog bivseg kralja koji je navodno privrzen liberalnim desnicarskim principima. Imenovanjem dva clana BSP-a na funkcije u novoj vladi, Simeon je uneo klicu razdora u tu politicku stranku.

Simeonova pobjeda i postizborno manevrisanje koje je pratilo formiranje njegove vlade doveli su do pravog politickog zemljotresa. U stranci koja je do izbora vladala Bugarskom, Udruzenim demokratskim snagama, doslo je do rascepa izmedju onih koji zelev savez sa Simeonom i struje koju predvodi bivsi premijer Ivan Kostov, a koja bi radije ostala u opoziciji.

Čak je i mlađji koalicioni partner u vladi, turski Pokret za prava i slobodu, nezadovoljan jer lider stranke, Ahmed Dogan, nije postavljen na visoku funkciju u novoj administraciji.

Sofijski analiticari su ubrzo ukazali na slicnosti izmedju Simeonovog ponasanja i postupaka njegovog oca, kralja Borisa III, koji je tokom tridesetih godina ovog veka marginalizovao stare politicke partije i uspostavio sopstvenu autoritarnu vlast.

Mada je malo verovatno da ce Simeon pribeci takvim metodama, upadljivi kontrast izmedju izjava bivseg kralja i postupaka sadasnjeg premijera otezava pouzdanije predvidjanje buduceg razvoja dogadjaja. Povrh svega, Simeon je takodje neodredjen po pitanju povratka monarhije u Bugarsku. Tokom svih prethodnih godina provedenih u egzilu, on se uvek predstavljao kao kralj svih Bugara.

Tokom predizborne kampanje, insistirao je na tome da restauracija monarhije nije prioritet, ali nikada nije porekao da bi to mogao biti njegov dugorocni cilj. On se 24. jula formalno zakleo da ce postovati bugarski republikanski ustav, medjutim, ipak nije izjavio da li se ovim cinom odrice svojih monarhistickih ambicija. To je navelo kako domace tako i inostrane posmatrace da pretpostave kako je povratak monarhije u Bugarsku samo pitanje vremena.

Antonije Georgijef je saradnik IWPR-a

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/simeon-ii-nesklad-izmedju-reci-i-dela>